

Τί μπορεί ο άνθρωπος να δώσει στο Θεό ;

Γιά να λάβουμε πρέπει να δώσουμε. Τί μπορεί ο άνθρωπος να δώσει στον Θεό; τίποτε. Όλα είναι δικά του. «Τά σά ἐκ τῶν σῶν σοί προσφέρωμεν». Τοῦ προσφέρουμε αὐτά πού μᾶς ἔδωσε.

Ένα μόνο μπορεί να δώσει ο άνθρωπος στον Θεό. Τήν ἐκούσια ἄσκησις. Νά κόψει κάτι ἀπό τό φαί του, ἀπό τόν ὕπνο του, ἀπό τά λόγια του, ἀπό τήν ξεκούρασή του, ἀπό

τήν ἀνάπαυσή του.

Αὐτό ἁρέσει στον Θεό πολύ. Όχι ὅτι θέλει να βασανίζομαστε, ὄχι. Δέν κερδίζει ἀπολύτως τίποτε ὁ Θεός ἀπό τή νηστεία μας καί ἀπό τήν ἀγρυπνία μας. Ἐμεῖς κερδίζουμε καί ὠφελοῦμαστε.

Γινόμαστε ὑγιέστεροι, ἐγκρατέστεροι, ὠραιότεροι, ἀληθινότεροι, ἐν ἐγρηγόρσει, ἐν ἀνατάσει. Ἀφήνουμε τό μισοκακόμοιρο, τό χαζοχαρούμενο, τό ρηχό καί τό μέτριο. «Ὁ Θεός ἀποκαλύπτεται στούς λεβέντες», ἔλεγε ὁ Γέροντας Παΐσιος».

Αδιαμφισβήτητα ὅμως, ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος

πρέπει να τιμᾶται ὡς Ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας μας διότι ὑπῆρξε σκεῦος ἐκλογῆς τοῦ Θεοῦ Θεληήματος, ἀφοῦ «τοῦ Σταυροῦ Του τόν τύπον ἐν οὐρανῷ ἐθεάσατο καί ὡς ὁ Παῦλος τήν κλίσην οὐκ ἐξ ἀνθρώπων ἐδέξατο» (ὅπως ἀναφέρει καί τό ἀπολυτικό του), καί «Ἐν Τούτῳ Νίκα» τούς πολεμίους του. Τέτοιας τιμῆς δικαιούται ἐπίσης διότι εἶναι ὁ μόνος «θεός» στήν ἱστορία πού αὐτοβούλως ἀποκαθήλωσε τόν ἑαυτό του, ἀποποιοῦμενος τή λατρεία τοῦ προσώπου του ὡς θεοῦ, ἀπό τούς ὑπηκόους τῆς Αὐτοκρατορίας (οἱ Ρωμαῖοι αὐτοκράτορες ἀπό τά χρόνια τοῦ Νέρωνα λατρευόταν ὡς θεοί), ὑποκλιθεῖς στό ἀνυπερβλήτο μεγαλεῖο τῆς Θεότητος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀκόμη τοῦ ἀρμόζει να τιμᾶται ὡς Ἅγιος διότι ἀνεγνώρισε τήν Χριστιανική Πίστη, ὡς τήν κατ' ἐξοχήν θρησκεία πού ἐκφράζει τό Κράτος, παρότι τήν ἐποχή ἐκείνη οἱ Χριστιανοί ἀποτελοῦσαν, περίπου, τό 5% τῶν κατοίκων τῆς Αὐτοκρατορίας. Πρωτίστως ὅμως ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος πρέπει να τιμᾶται ὡς Ἅγιος διότι ὡς τέτοιον τόν ἀνέδειξε ὁ Θεός μέ τό να μυροβλήσῃ τό ἱερὸ του λείψανο, καί μέ τό να ἀναγνωρισθῇ στήν συνείδηση τοῦ Γένους τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Δημήτριος Κοσκινιώτης

⌘ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23-6-17 8.30 μ.μ- 12.45 μ.
Α Γ Ρ Υ Π Ν Ι Α
για το Γενέθλιο του Τιμίου Προδρόμου.

Ἐπικοινωνία

Μηνιαία Ενοριακή Έκδοση
Ιεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου τοῦ Νέου
Θηβῶν

www.inagiounikolaoutouneou.gr
E-mail: osiomnikolaos@gmail.com
Τηλ: 2262024282

ΕΤΟΣ ΙΣΤ' • ΜΑΙΟΣ 2017 • ΑΡΙΘΜ.ΤΕΥΧΟΥΣ 133

ΜΙΚΡΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΙΝΟΣ

Του αγίου Διαδόχου

Όπως το κερί, αν δεν ζεσταθεί και μαλαχθεί πολύ, δεν μπορεί να δεχθεί τη σφραγίδα που βάζουμε πάνω του, έτσι και ο άνθρωπος, αν δεν δοκιμαστεί με κόπους και ασθένειες, δεν μπορεί να δεχθεί τη σφραγίδα της αρετής του Θεού. Γι' αυτό και ο Κύριος λέει στον θεσπέσιο Παύλο: «Αρκεί σοι η χάρις μου· η γαρ δύναμίς μου εν ασθενεία τελειούται». Πρέπει λοιπόν με ευχαριστία να υπομένουμε το θέλημα του Κυρίου.

Από το Γεροντικό

Ήταν ένας γέροντας που συνεχώς κακοπαθούσε και αρρώσταινε. Κάποτε λοιπόν πέρασε έναν ολόκληρο χρόνο χωρίς να πάθει κακό, και γι' αυτό στενοχωριόταν υπερβολικά και έκλαιγε, λέγοντας:

- Μ' εγκατέλειψε ο Θεός και δεν μ' επισκέφθηκε!

Ο Μέγας Κωνσταντίνος

υπήρξε σκευός έκλογής του Θείου Θελήματος.

Ο μήνας Μάιος, στην Έλληνορθόδοξη παράδοσή μας, κυριαρχείται από γεγονότα που σημειολογικά συνδέονται με τη βασιλεύουσα των πόλεων, την Κωνσταντινούπολη. Ένα τέτοιο

γεγονός είναι και η μνήμη των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης. Ο Άγιος Κωνσταντίνος αποτελεί για τούς άμφισβητίες της πίστεώς μας το πλέον άμφιλεγόμενο πρόσωπο μεταξύ των Αγίων της Έκκλησίας μας. Η Δύση βέβαια ποτέ δεν του συγχώρησε την απόφαση να μεταφέρει την πρωτεύουσα του Ρωμαϊκού Κράτους στην Ανατολή και αυτό διαπιστώνεται από το γεγονός ότι το όνομά του δεν χαίρει των προτιμήσεων των εκεί χριστιανών (τό όνομα του Αγίου απουσιάζει στο δυτικό κόσμο). Δικαιούται άραγε τέτοιας τιμής αυτός ο κατά την Ιστορία Μέγας; Άς δούμε ποιούς λόγους θά έβρισκε ένας απλός μελετητής της προσωπικότητας του άνδρός.

Ο Μέγας Κωνσταντίνος προφανώς δεν λογίζεται ως Άγιος επειδή υπήρξε ο πρώτος χριστιανός Βασιλέας (τό αν και τότε βαπτίσθηκε χριστιανός αποτελεί άλλωστε το μέγιστο σημείο της άμφισβητήσεώς του), ούτε γιατί έπαυσε τούς διωγμούς έναντι των Χριστιανών, ούτε γιατί προήδρευσε της Α' Οικουμενικής Συνόδου, ούτε, ίσως, γιατί συνέβαλε στο έργο της εύρέσεως του Τιμίου Σταυρού από την Αγία μητέρα του. Ακόμη περισσότερο δεν λογίζεται ως Άγιος, επειδή μετέφερε στη χριστιανική Ανατολή την πρωτεύουσα της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, ούτε γιατί έκτισε σπουδαίους χριστιανικούς ναούς (της Αγίας Σοφίας, της Αναστάσεως, των Άποστόλων), ούτε γιατί αποποιήθηκε τη λατρεία των ειδώλων, ούτε γιατί υπήρξε μέγιστη στρατιωτική φυσιογνωμία.

Η συνέχεια του άρθρου όπισθεν!

Κερδισμένοι είμαστε σίγουρα εμείς...

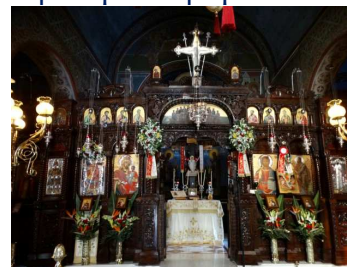
θλιβομένων θερμός υπερασπιστής και των εν παντίαις ανάγκαις υπέρμαχος.

Η αγάπη πολλών κατοίκων προς τον Άγιο και το Ναό του έχει αποδειχθεί από την προσωπική τους εργασία, από τις ευγενείς προσφορές τους για την ανέγερση, τον καλλωπισμό αλλά και τη συντήρηση του. Αποτελεί και αυτό μέρος της τιμής προς τον Αιματοβλήτη μας. Παμπάλαιο είναι και το πανηγύρι που γιορτάζουμε στις 8 και 9 Μαΐου κατά την Αναστάσιμη και Ανοιξιάτικη Μνήμη του.

Πιστεύουμε πως θα έπρεπε όλοι οι Νικόλαοι και οι Νικολέττες της συνοικίας να γιορτάζουν τον Άγιο μας και όχι στις 6 Δεκεμβρίου. Λίγα παιδάκια εδώ και 19 χρόνια αξιωθήκαμε να βαπτίσουμε με το όνομα Νικόλαος και με την πρόθυμη συγκατάθεση των γονέων τους αλλά και των παπουδών τους «τα δώσαμε» στον Οσιομάρτυρα. Απόφαση χρειάζεται από τους ομώνυμους του Αγίου Νικολάου του Νέου και τότε θα αυξηθεί η χαρά της ονομαστικής τους εορτής.

Η ενορία μας προσπαθεί να είναι μια δραστήρια ενορία και έχει αναπτύξει πλούσιο Λατρευτικό, ποιμαντικό, ιεραποστολικό, Κατηχητικό, φιλανθρωπικό, κοινωνικό και πολιτιστικό έργο προς δόξαν του Θεού και ανακούφιση του πιστού λαού της Ενορίας και όχι μόνο, και μας καλεί όλους να συμμετάσχουμε σε αυτό, αφού μέσα από τη συμμετοχή μας το έργο αυτό ολοκληρώνεται και τελειοποιείται, οδηγώντας όλους, ποιμένες και ποιμενόμενους σε Αληθινή γνώση και Λατρεία του ενός και Αληθινού Θεού.

Επιστέγασμα όλων των δραστηριοτήτων είναι η Θεία Λειτουργία που τελείται κάθε Κυριακή και εορτή στον Ναό, ώστε να προσφέρεται το Σώμα και το Αίμα του Χριστού σε εμάς που αγιαζόμενοι θα αγιάσουμε τα σπίτια μας, την οικογένεια μας, τους δικούς μας αλλά και την Ενορία μας.

Αν λοιπόν ήλθαμε στην Πανήγυρι για να γιορτάσουμε τον Άγιο μας και όχι για άλλον λόγο, ως προσπαθήσουμε αυτή η επίσκεψη στον Ναό να γίνει η αρχή για τον επανευαγγελισμό μας και την τακτική παρουσία μας στη Θεία Λειτουργία και το λοιπό έργο της ενορίας. Κερδισμένοι δεν θα βγει ο Άγιος, κερδισμένοι θα είμαστε σίγουρα εμείς.

